

ARDUINO VANNUCCI / EFE

L'Orquestra de Joves dels Països Catalans debutarà al Fòrum

► El debut es produirà dissabte en el marc de la cerimònia de clausura del Festival Mundial de la Joventut. L'orquestra, que està dirigida per Salvador Brotons i aquests dies està assajant, s'ha creat especialment per participar en el festival per iniciativa de l'associació cultural mallorquina Fòrum Musicae: "Esperem que aquesta formació no sigui flor d'un dia i tingui continuïtat. Als Països Catalans els feia molta falta una idea així, ja que la música mai ha estat prou valorada. Tot dependrà, però, del pressupost i de les ganes que s'hi posin". Brotons argumenta que serà difícil, però "la cultura i la música han de passar al davant de tot i no polititzar-se, ja que els Països Catalans estan molt faltats de música".

L'orquestra està formada per noranta adolescents d'entre 14 i 23 anys. Salvador Brotons ha explicat que el seu procés de formació ha estat molt laboriós, ja que s'han hagut de fer proves a uns dos-cents candidats.

D'entre els noranta seleccionats, la formació compta amb la participació de catorze músics de la Catalunya Nord, "un fet molt positiu ja que França sempre s'ha vist molt llunyana en qüestions culturals", destaca Brotons. L'orquestra compta amb el suport dels Consells de la Joventut de Catalunya, el País Valencià i les Balears.

EL COMENTARI

● El Fòrum de les Cultures ha rebut moltes crítiques pel seu plantejament presumptuós, essent clar que l'ambició declarada –"volem canviar el món"– és inversament proporcional a l'impacte efectiu que està tenint l'experiència. També se li ha retret la vacuïtat i superficialitat de moltes de les discussions que hi tenen lloc: certament, la ideologia del políticament correcte i estèticament mediàtic que ho impregna tot, i l'atmosfera de festa major permanent que presideix el projecte no ajuden a donar-li rigorositat ni solvència –admeses les excepcions que calgui–. La nova *religió laica* del *bon rotllo* i de *l'entre-tots-ho-farem-tot* que ens volen imposar des del poder autosatisfet no és gaire útil a l'hora d'enfrontar-se amb els problemes del món real, encara que resulti molt efectiva quan es tracta de legitimar qualsevol tipus d'operació urbanística i propagandística, fins i tot quan és conduïda per agents que estan de fet a les antípodes dels valors reivindicats.

Però deixant de banda aquestes crítiques a la supèrbia i al progressisme de saló del Fòrum o les que podríem afegir en relació amb les seves deficiències organitzatives i la manca de resposta ciutadana (malgrat els milers d'entrades regalades), voldríem posar èmfasi en un altre aspecte que no s'acostuma a recalcar prou: el Fòrum com a exponent destacat de la falta de cultura de la despesa i la gestió pública que hi ha al nostre país.

D'entrada caldria dir que al nostre entendre el poder polític ha de ser neutral, i no està legitimat per recolzar cap ideari (per molt d'acord que un pugui estar-hi), sinó que són altres institucions, no vinculades al poder públic, a les quals pertoca aquesta funció. El Fòrum és un bon exemple de les diferències conceptuals entre les idees liberals i les estatistes (socialistes i conservadors): per a un liberal l'Estat no ha d'immiscir-se a adoctrinar sobre el que és bo i dolent en la moral, sinó que ha de deixar llibertat als ciutadans perquè ells, mitjançant moltes i variades formes puguin in-

formar-se i pensar lliurement el que creguin.

Per contra, les ideologies estatistes, de dretes i d'esquerres, històricament, sempre que han pogut han utilitzat el poder per adoctrinar el poble i retallar espais de llibertat: els casos més extrems podrien ser la propaganda de l'Estat feixista o del comunista.

El Fòrum té una finalitat intrínsecament doctrinària i, per tant, com a liberals en rebutgem l'essència, al marge de si podem estar més o menys d'acord amb els seus continguts o missatges. Simplement: l'ús de 300 milions d'euros per adoctrinar el poble ens sembla inacceptable.

El Fòrum va néixer d'una concepció malentesa del paper del govern pel que

El Fòrum té una finalitat intrínsecament doctrinària i per tant, com a liberals, en rebutgem l'essència al marge de si podem estar més o menys d'acord amb els seus continguts

fa a l'estratègia de desenvolupament territorial (la concepció de la pastanaga d'impuls públic que fa avançar a batzegades –grans esdeveniments– a base de talonari) i s'ha gestat sota el signe de la improvisació, el desconcert i l'escepticisme. Exactament al revés d'allò que caracteritza la gestió seriosa.

Com dèiem, el Fòrum ens costa molts diners, ni Barcelona ni Catalunya no

El Fòrum dels despropòsits

GRUP HAYEK
www.hayekweb.com

són pas collectivitats riques que es puguin permetre jugar amb els diners públics. Utjar el Fòrum purament sobre la base de si "està bé" o "no està bé" o si resulta més o menys entretingut és oblidar que els recursos públics que el fan possible són limitats i que, per tant, el seu ús té un cost d'oportunitat: fer-los servir per celebrar "fòrums" implica renunciar a aplicar-los a la promoció d'habitatge social, a la formació, o a la creació d'infraestructures i serveis per al desenvolupament econòmic.

Els més de 50.000 milions de les anpesetes en què s'ha pressupostat el Fòrum podrien donar molt més de si. Curiosament, però, hi ha hagut molt debat sobre aquesta dimensió del problema del Fòrum. Segurament, a això hi han contribuït dos factors. D'una banda, encara són molts els ciutadans que perden de vista que finalment són ells els qui costegen d'una manera o altra els festivals que organitza la classe política. Per a un segment important de la població, mentre "es facin coses" i, si és possible, "gratuïtes" i divertides, tot està bé. És clar que després aquests mateixos ciutadans es queixaran per la manca de guarderies, per la possibilitat de pagar un euro per visita mèdica (com si no l'estiguéssim pagant ja amb escreix!) o pels peatges a les autopistes, però no arribaran a fer mai l'associació entre aquestes mancances i els excessos polític-administratius que apareixen quan les administracions es converteixen en promotors de festivals urbanístico-culturals.

D'altra banda, els intel·lectuals callen, i el seu silenci és encara més culpable: ells, almenys, no poden al·legar ignorància ni falta de visió global. Són per-

fectament conscients del joc de casualitats que regeix la vida pública, presdides pel vell adagi d'"on no n'hi ha, no en raja". Però els pesen més les complicitats amb els jerarques de torn ("ep!, que són dels nostres"), les nòmimes de final de mes, o ambdues coses alhora. Al·legaran, alguns, que el realment important és la transformació urbanística que s'està fent, i que la resta només és la cirereta del pastís. En realitat, el què i el com de la intervenció que s'ha fet en l'àrea del Fòrum ja és d'entrada molt opinable, però si realment fos així, que ens ho diguin clarament i que ens estalviïn els embolcalls i les garlandes que, com sol passar, acaben costant més que no pas el producte en si mateix.

Quina diferència, per cert, amb les societats anglosaxones, on la destinació del diner públic és objecte d'un seguiment i d'un debat atent i escrupolós, i on el seu mal ús o ús subòptim determinen auditories i dimissions.

En contrast, aquí són ben pocs els que s'han atrevit a denunciar que el rei va nu. Tots els partits polítics i institucions de tots colors s'han apuntat a la festa, malgrat que ningú es cregui de veritat l'invent. Potser és allò d'avui per mi i demà per tu.

És una llàstima. Perquè el cert és que disposar d'aquest nou parc temàtic temporal on –no en tenim cap dubte– es pot passar un dia divertit i educatiu amb la parella o amb la família no justifica que hipotequem la ciutat i el país aquest any i alguns dels que vindran després. Ja se sap que, sovint, el que és "bo" és enemic del que és "millor".

En resum, el Fòrum pot ser un fracàs de públic, un fracàs de projecció, un fracàs d'impacte transformador, però sobretot i abans de res és un fracàs de cultura cívica i de governació. I el pitjor de tot és que el perillós missatge que s'ha donat als polítics ("barra lliure/tot s'hi val") fa preveure que aquest no serà l'últim despropòsit nascut dels nostres governs. Per això és important que siguem implacables davant innocentades d'aquesta envergadura i que tots exercim com a ciutadans i hi duguem la nostra.